

"Kardeşlerim, enâniyetin işimizde en tehlikeli ciheti kıskançlıktır. Eğer sırf lillâh için olmazsa, kıskançlık müdahale eder, bozar." ifadesini izah eder misiniz, "Allah için kıskançlık" nasıl olur?

"Kardeşlerim, enâniyetin işimizde en tehlikeli ciheti kıskançlıktır. Eğer sırf lillâh için olmazsa, kıskançlık müdahale eder, bozar. Nasıl ki bir insanın bir eli bir elini kıskanmaz ve gözü kulağına haset etmez ve kalbi aklına rekabet etmez. Öyle de bu heyetimizin şahs-ı mânevîsinde, her biriniz bir duygu, bir âzâ hükmündesiniz. Birbirinize karşı rekabet değil, bilâkis birbirinizin meziyetiyle iftihar etmek, mütelezziz olmak bir vazife-i vicdaniyenizdir."(1)

"Amelleriniz sırf Allah için olmaz ise, kıskançlık damarı kabarır, niyetinizi ve samimiyetinizi bozar." demektir. Yoksa Allah için kıskançlık yapmak mânasızdır.

Burada mevzubahis olan husus, *"Allah için kıskançlık yapmak"* değil, amellerimizde ihlas hâkim olmaz ise, o zaman devreye kıskançlık girer ve kardeşleri hakkında menfi düşünmeye başlatır, demektir. Allah için kıskanmak diye bir şey yoktur, nefis hesabına kıskanmak vardır.

"Eğer sırf lillâh için olmazsa, -buradaki virgül sizin anladığınız mânaya geçit vermiyor- kıskançlık müdahale eder, bozar."

Kıskançlık başkadır, gıpta başkadır. Birinde olan güzel meziyetlere imrenmek, takdir etmek ve onun gibi olmaya çalışmak gıptadır ve bunda hiç bir mahzur yoktur olmadığı gibi hem de güzeldir. Kendisine ihsan eden nimetler sayesinde hayırlı hizmetler yapan, insanlara faydalı olan veya güzel meziyetleri bulunan kimsenin elindeki nimetin yok olmasını istemeden, kendisinin de o imkânlarla sahip olmasını arzu etmek güzeldir. Nitekim bir ayette mealen şöyle buyrulur: **"İyi işlerde öne geçmek isteyenler, bu hususta yarışıp dursunlar."** (Mutaffifin Suresi, 83/26)

(1) bk. [Mektubat, Yirmi Dokuzuncu Mektup, Altıncı Risale.](#)